

[Severin Hansen.]

Jeg husker, at da vi behandlede forslaget til den nugældende lov, var man meget betænkelig ved, om sådanne lån skulle kunne medføre en vis konkurrence overfor andre bestående virksomheder, men i den henseende er der jo taget forbehold i loven. Alt i alt kan man sige — det går jeg ud fra —, at de lån, der her er tale om, ydes på en forsvarlig måde, således at der ikke påføres bestående virksomheder en konkurrence, og således at man, inden lån ydes, er klar over, hvorvidt virksomheden kan fremskaffe de fornødne råvarer. Det er også en fordel for de låntagere, som vil udnytte denne lov, at lånene kan ydes som sekundære lån til dækning af 25 pct. af anlægsudgifterne. Man kan naturligvis stille det spørgsmål: Javel, men er man nu sikker på, at låntagerne så selv kan tilvejebringe de 75 pct? Det er ikke altid givet, men der findes også en anden mulighed for at fremskaffe det resterende beløb, nemlig gennem fiskeribanken, der stiller sig velvilligt med hensyn til at yde en første prioritet i de virksomheder og de køretøjer, der kan være tale om i denne forbindelse.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale såvel dette som det foregående lovforslag til velvillig behandling her i tinget.

Jens Jensen: Som det fremgik af den højtæredede fiskeriministers redegørelse for lovforslaget i sidste uge, har efterspørgslen efter lån til nybygning af fiskerfartøjer m. v. været betydelig større end ventet. Den halve million kroner, som vi havde bevilget sidste år, plus en halv million kroner mere er medgået til udlån i fiskerfartøjer og motoranlæg, og herudover ligger der en del andragender om lån, der ikke er penge til, og som der ikke kan skaffes penge til, før ny bevilling foreligger.

Efter de oplysninger, som indeholdes i bemærkningerne, er der ydet en række lån til unge fiskere. Jeg er meget glad for, at lånene i betydeligt omfang er bevilget netop til de unge. Det er jo nemlig forbundet med store vanskeligheder, også med betydelig risiko, at finansiere købet af et fiskerfartøj. Byggeudgifterne ligger måske indtil 400 pct. højere nu end i 1939, det år, som vi efterhånden regner for at være et normalår. De unge, der nu selv har fået fartøjer og er

blevet selvstændige kutterejere, har fået en chance for selvstændigt at drive fiskeri, og jeg vil håbe, at de, selvom fartøjerne er dyre i anskaffelse, må få sådanne indtjeningsmuligheder, at de i løbet af en kortere tid kan tjene så mange penge ind ved fiskeriet, at der bliver mulighed for en betydelig afskrivning.

Jeg skal dernæst gøre nogle få bemærkninger til de nye lånevilkår — altså renten og afdragsvilkårene. Efter den gældende lov forrentes lånebeløbene med undtagelse af en fjerdedel med 4 pct.s rente, og det første år er lånet afdragsfrit. Derefter afdrages lån i skibe på 15 år og lån i motoranlæg på 6 år. Efter forslaget her falder for det første afdragsfriheden bort, og derefter ændres renten til 4½ pct. af hele beløbet. Der er selvfølgelig her tale om en ret betydelig renteforhøjelse og om skærpede afdragsbetingelser. Herom vil jeg gerne sige, at det selvfølgelig ville have været mere fordelagtigt, hvis man fortsat havde kunnet give fiskerne de samme betingelser som hidtil og undgå de skærpede lånebetingelser; men på den anden side må statens pengeudlån i nogen grad følge det almindelige pengemarked, og jeg går ud fra, at dette bliver tilfældet. Det må også være sådan, at statens pengeudlån gives på lige vilkår til de forskellige formål, hvortil pengene udlånes. Jeg ser jo, at de to hovedorganisationer går meget stærkt ind for forslaget om, at de nævnte midler stilles til rådighed, og de er vel også gået med til renteforhøjelsen og de nye afdragsbetingelser.

Med hensyn til hvordan finansieringen af fiskerfartøjer i sin helhed foregår, har vi ikke fået ret mange oplysninger. Vi har tidligere her i landstinget drøftet, hvordan lånene tilvejebringes, og i denne forbindelse har man også drøftet fiskeribanken. Jeg ville sætte pris på, om ministeren i et udvalg ville give en redegørelse herfor, og jeg ville ligeledes gerne have oplysninger om fiskerflådens størrelse og om fiskerflådens arbejdsområde. Når jeg nævner det, er det i sammenhæng med spørgsmålet om, hvor stort behovet er, og hvor store forpligtelser den konvention, vi tidligere har underskrevet, pålægger os. Jeg er selvfølgelig ikke ude efter en debat om disse ting, men jeg har det ønske, at ministeren i et udvalg vil give en orientering om disse spørgsmål.